

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/18/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516010146
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1516010146.4

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a sudkýň JUDr. Danice Veselovskej a JUDr. Zuzany Molnárovej, v trestnej veci obžalovaného R. Z. pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/26/2016 zo dňa 23.01.2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 2. júla 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie Okresnej prokuratúry Bratislava V z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/26/2016 zo dňa 23.01.2018 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 2T/26/2016 zo dňa 14.01.2019, bol obžalovaný R. Z. podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava V sp.zn. 1Pv 104/2012 zo dňa 11.03.2016 pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 16.01.2010 v OC F. v Z. na S. ulici uzatvoril ako bývalý štatutárny zástupca spol. J&B M. s.r.o., so sídlom L. 8, Y., (v súčasnosti pod názvom S s.r.o., so sídlom M. 2, Z.) so zástupcom spol. F., Hlavná 2, G., ICO: XXXXXXXX - V. U. Zmluvu o dielo, ktorej predmetom plnenia bola realizácia stavebných prác podľa dodanej projektovej dokumentácie s miestom realizácie v M. center H., prevádzka M., M. Q. XX, Z., pričom pri podpise zmluvy bola na bankový účet spoločnosti F. J. s.r.o. vyplatená záloha vo výške 11.000,-€ s DPH a po ukončení a odovzdaní prác jej mala byť do 14 dní uhradená suma 32.778,77€, neskôr upravená Dodátkom k zmluve o dielo podpísaným dňa 19.02.2010 oboma stranami v M. center H., M. Q. XX, Z., na konečnú sumu 39.798,97€, ku ktorej uhradeniu však v následnom období napriek riadnemu odovzdaniu dokončených prác neprišlo, následne bolo zástupcami spoločnosti F. for interier s.r.o. zistené, že spol. J&B M. s.r.o. zmenila dňa 19.02.2010 majiteľa, názov a svoje sídlo a k úhrade dlžnej sumy ani v následnom období neprišlo, čím obvinený R. Z. uviedol spoločnosť F. for interier s.r.o. do omylu tým, že už v čase uzatvorenia zmluvy o dielo, ako aj dodatku k nej, nemal v úmysle uhradiť faktúru vystavenú spoločnosťou F. for interier s.r.o. za vykonané práce a tým spôsobil poškodenú spoločnosť F. for interier s.r.o. škodu vo výške 39.798,97€.

pretože skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote v zmysle § 309 ods. 1 Tr. poriadku odvolanie okresný prokurátor. Odvolanie prokurátora bolo podané v neprospech obžalovaného a smeruje proti výroku o oslobodení spod obžaloby.

Z dôvodov odvolania podaného prokurátorom vyplýva, že tento sa nestotožňuje s rozsudkom okresného súdu, namieta nesprávne vyhodnotenie dôkazov zadovážených v prípravnom konaní i na hlavnom

pojednávani. Okresný súd svoje rozhodnutie iba v krátkosti odôvodnil tým, že obžaloby nepreukázala úmysel obžalovaného priviesť niekoho do omylu. Zrejme tiež nie je ani to, kto sa mal konaním obžalovaného obohatiť. Súd prvého stupňa poukazuje v odôvodnení na to, že obžalovaný bol jediným štatutárnym konateľom spoločnosti a vo všetkých veciach bol ako konateľ oprávnený konať. Aj keď v zmluve o prevode obchodného podielu došlo k prevodu obchodného podielu obžalovaného spoločnosti V., s.r.o., na L. R., konateľom zostal obžalovaný naďalej i po prevode obchodného podielu. Funkcia konateľa nie je pritom od pozície spoločníka závislá. Nadobúdateľ obchodného podielu L. R. bol podľa okresného súdu v zmluve o prevode oboznámený s hospodárskym stavom spoločnosti, finančnými záväzkami. Obžalovaný podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku bol konateľom spoločnosti do 08.03.2010, teda nemohol mať úmysel nikoho uviesť do omylu, nakoľko konal v súlade s ustanoveniami Obchodného zákonníka. Súd prvého stupňa uveril tvrdeniu obžalovaného, pokiaľ ide o pokyn zo strany svedka B. V. na výber sumy 37.253,-€ z účtu spoločnosti. Výpoveď tohto svedka označuje súd za zavádzajúcu kvôli rozporným tvrdeniam.

Vyššie naznačená argumentácia okresného súdu je jedinou právnou úvahou pokiaľ ide o oslobodzujúci výrok, pričom ju však nie je možné považovať za relevantnú. Okresný súd podľa prokuratúry rozhodol vo veci bez toho, aby sa vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, čo sa prejavilo aj v písomnom vyhotovení rozhodnutia, ktoré nezodpovedná požiadavkám stanoveným v § 168 ods. 1 Tr. poriadku. Súd prvého stupňa neuviedol, na základe akých dôkazov prijal svoje skutkové závery, ale najmä svoje úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov z právneho hľadiska.

Pri hodnotení dôkazov je súd podľa okresnej prokuratúry povinný postupovať v súlade s § 2 ods. 12 Tr. poriadku so zameraním sa na to, či z dôkazov vyplýva, že sa skutok uvedený v obžalobe stal a či tento skutok je alebo nie je trestným činom. Svoje skutkové závery musí potom náležite odôvodniť obsahom vykonaných dôkazov. Práve táto podstatná časť hodnotiacich úvah však v napadnutom rozsudku absentuje a nie je zrejmé z akého dôvodu konanie obžalovaného nenaplnilo skutkovú podstatu zločinu podvodu podľa § 221 Tr. zákona. Záverom prokuratúra upozorňuje na nepravdivé tvrdenie, že si poškodený škodu neuplatnil. Vzhľadom k tomu, že na hlavnom pojednávaní bola jeho výpoveď prečítaná a je z nej zrejmá výška uplatneného nároku a dôvod.

Vzhľadom na vyššie uvedené argumenty navrhol prokurátor zrušiť napadnutý rozsudok postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku a vrátiť vec súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

K podanému odvolaniu zaslal obžalovaný prostredníctvom obhajkyne svoje vyjadrenie. Obžalovaný považuje za zvláštne, že prokuratúra vyčíta súdu prvého stupňa nedostatočné odôvodnenie skutkových záverov zakladajúcich oslobodzujúci rozsudok, avšak sama v dôvodoch odvolania neuvádza akým spôsobom sa mal obžalovaný dopustiť protiprávneho konania. Podmienkou naplnenia skutkovej podstaty žalovaného trestného činu musí byť vždy konanie vedomé a úmyselné, pričom oba faktory musia byť splnené súčasne. Oslobodzujúci výrok je zrozumiteľne obhájený tým, že obžaloba nepreukázala úmysel obžalovaného uviesť niekoho do omylu. Pokiaľ ide o argument prvostupňového súdu k výpovednej hodnote svedka B. V., je potrebné primárne poukázať na výpoveď svedka W. B., ktorý na hlavnom pojednávaní zrozumiteľne objasnil praktiky zaužívané pánom V.. Aj preto nie je zrejmý dôvod, pre ktorý sa prokuratúra snaží úplne spochybníť prvostupňové rozhodnutie.

Podľa obžalovaného prvostupňový súd postupoval v zmysle § 2 ods. 12 Tr. poriadku a rešpektoval zásadu voľného hodnotenia dôkazov. Rovnako boli splnené aj ďalšie atribúty prvostupňového rozhodnutia.

Po zhrnutí predchádzajúcich úvah obžalovaný zastáva názor, že okresný súd po vykonaní dokazovania nemal inú možnosť ako ho oslobodiť spod obžaloby. Navrhol preto odvolaciemu súdu postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť odvolanie prokuratúry ako nedôvodné.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu bolo v súlade s § 293 ods. 5, ods. 7 Tr. poriadku vykonané v neprítomnosti obžalovaného R.a Z.a, ktorý o to sám požiadal. Súčasne bolo konštatované splnenie zákonných podmienok pre využitie tohto postupu, nakoľko obžalovaný riadne prevzal predvolanie na verejné zasadnutie dňa 07.06.2019, bola teda zachovaná lehota na prípravu na verejné zasadnutie a obhajca predložil odvolaciemu súdu obžalovaným podpísanú žiadosť o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti. Verejné zasadnutie bolo v súlade s § 294 ods. 1 Tr. poriadku vykonané aj v

neprítomnosti poškodeného, u ktorého mal súd riadne vykázané doručenie upovedomenia o termíne konania verejného zasadnutia dňom 08.06.2019.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupca krajskej prokuratúry zotrval na podanom odvolaní. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí navrhol krajskému súdu potvrdiť prvostupňový rozsudok.

Krajský súd v Z. v intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadal len za predpokladu, že by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, pričom zistil, že odvolaniu okresného prokurátora nie je možné vyhovieť.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Plnením revíznej povinnosti odvolací súd zistil, že dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní súdom prvého stupňa boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 ods. 1 Tr. poriadku, ktoré súd potreboval aj pre svoje rozhodnutie. Súdom prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov na hlavnom pojednávaní postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych závažných chýb, ktoré by mohli mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci, alebo v dôsledku ktorých by došlo k porušeniu práva obžalovaného na obhajobu.

Okresný súd vykonal všetky dostupné dôkazy, tieto primeraným spôsobom vyhodnotil a následne dospel k správnym záverom v otázke viny. Dokazovanie bolo vykonané v dostatočnom rozsahu tak, aby umožnilo súdu prvého stupňa prijať jednoznačné závery. Pokiaľ ide o odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového súdu, odvolací súd nepovažuje za dostatočné argumenty súdu prvého stupňa a za neúplné považuje aj právne úvahy, ktorými sa okresný súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Uvedené zistenie je podkladom pre nahradenie nedostatku v postupe okresného súdu v rámci posúdenia veci odvolacím súdom, čo je premietnuté aj do odôvodnenia tohto rozhodnutia.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu zistil nasledovné:

Obžalovaný R. Z. je na podklade obžaloby Okresnej prokuratúry Z. V zo dňa 09.03.2016 trestne stíhaný pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona na skutkovom základe uvedenom v úvode odôvodnenia tohto uznesenia.

Obžalovanému je v podstate kladené za vinu, že ako bývalý štatutárny zástupca spol. J&B M. s.r.o., so sídlom L. 8, Y., (v súčasnosti pod názvom S s.r.o., so sídlom M. 2, Z.) uzavrel so zástupcom spol. F. for interior s.r.o., K. 2, G., R.: XXXXXXXX - V. U. Zmluvu o dielo, ktorej predmetom plnenia bola realizácia stavebných prác podľa dodanej projektovej dokumentácie s miestom realizácie v M. center H., prevádzka M., M. Q. XX, Z., pričom pri podpise zmluvy bola na bankový účet spoločnosti F. for interior s.r.o. vyplatená záloha vo výške 11.000,-€ s DPH a po ukončení a odovzdaní prác jej mala byť do 14 dní uhradená suma 32.778,77€, neskôr upravená Dodatkom k zmluve o dielo podpísaným dňa 19.02.2010 oboma stranami v M. center H., M. Q. XX, Z., na konečnú sumu 39.798,97€, ku ktorej uhradeniu však

v následnom období napriek riadnemu odovzdaniu dokončených prác neprišlo, následne spol. J&B M. s.r.o. zmenila dňa 19.02.2010 majiteľa, názov a svoje sídlo a k úhrade dlžnej sumy ani v následnom období neprišlo.

Okresný súd nariadil vo veci hlavné pojednávanie, na ktorom vypočul obžalovaného, svedkov B. V., V. U., W. B., prečítal výpovede svedkov R. L. K., L. R.a, Z. G. a Ing. arch. B. H., ako aj listinné dôkazy obsiahnuté v spise.

Na podklade vykonaného dokazovania je možné ustáliť, že obžalovaný R. Z. na základe pokynu B. V. uzatvoril zmluvu o dielo so spoločnosťou F. for interior s.r.o. Išlo o objednávku stavebných prác v prevádzke M. v H.e, pričom všetky veci okolo objednávky dohadovali zástupcovia spoločnosti F. for interior s.r.o. s obžalovaným. Zmluva bola uzavretá dňa 16.01.2010 a po podpise zmluvy bola zhotoviteľovi vyplatená záloha vo výške 11.000,-€, išlo o vklad na účet zhotoviteľa diela. Zvyšok mal byť zaplatený po kompletnej realizácii diela. Vzhľadom k tomu, že došlo k určitým zmenám počas realizácie zákazky, bola pôvodne dohodnutá suma navýšená a predstavovala spolu 39.798,97€ (bez DPH).

Podľa zhodných vyjadrení obžalovaného, ako aj svedkov Ing. L. K. a V. U., k zaplateniu zvyšnej časti dohodnutej sumy nedošlo. Zákazka bola zrealizovaná v zmysle uzavretej zmluvy o dielo a prevádzka bola odovzdaná v stanovenej lehote.

Ako ďalej vyplýva zo zhodných výpovedí vypočutých svedkov, obžalovaného a tiež listinných dôkazov, dňom 19.02.2010 bola uzavretá zmluva o prevode obchodného podielu, ktorou obžalovaný R. Z. previedol svoj obchodný podiel spoločnosti J&B M. s.r.o. na svedka L.a R.a. K zápisu svedka L.a R.a ako spoločníka do obchodného registra došlo dňom 09.03.2010, pričom týmto istým dňom sa L. R. stal aj jediným konateľom uvedenej spoločnosti. K okolnostiam prevodu obchodného podielu svedok L. R. uviedol, že obžalovaný mu vyplatil sumu 200,-€, ktorá bola za to, že firmu na neho prepíše. Obžalovaný mu pri podpise zmluvy uviedol, že spoločnosť nemá žiadne dlhy, avšak o celkovej finančnej situácii vo firme nič nevedel, nakoľko od obžalovaného nedostal žiadne účtovníctvo. Fakticky od prevodu nevykonával v spoločnosti žiadnu činnosť. Neskôr bol zrealizovaný prevod obchodného podielu na svedka Z. G..

Svedok Ing. L. K., spoločník poškodenej spoločnosti F. for interior s.r.o. vypovedal, že faktúru odovzdali obžalovanému pri odovzdaní diela dňa 19.02.2010. Až po problémoch s platením faktúry zistili, že v 14-dňovej lehote splatnosti faktúry spoločnosť zmenila názov a aj konateľa. Konateľom sa stal L. R.. Kontaktovali obžalovaného a ten im povedal, že hľadá nového spoločníka a ten má peniaze, aby zaplatil ich pohľadávku. Po lehote splatnosti sa stretli s obžalovaným a ten im predstavil pána, ktorý uviedol, že je prevádzkovateľ M., pričom tento im ukázal aj doklad o tom, že previedol na účet J&B M. s.r.o. peniaze.

K zmene v osobe spoločníka a konateľa spoločnosti J&B M. s.r.o. sa vyjadril svedok L. R. tak, že túto spoločnosť pod novým menom E 5 s.r.o. odkúpil dňa 19.02.2010 od obžalovaného za 1,-€. Obžalovaného poznal, predtým ho zamestnával a nakoľko už nebola u neho žiadna práca, tak mu ponúkol, že túto spoločnosť mu odpredá za sumu 1,-€ s tým, že mu zato obžalovaný vyplatí sumu 200,-€, ktoré budú za to, že firmu prepíše na neho. On s tým súhlasil, lebo vtedy nemal peniaze. Potvrdil, že podpis na zmluve zo dňa 19.02.2010 je jeho. On následne túto firmu predal Z. G..

Čo sa týka preukázania skutočného účelu použitia peňažných prostriedkov poskytnutých spoločnosťou K. T. J., ktoré podľa dokladov z banky na účet spoločnosti J&B M. s.r.o. naozaj prišli, túto okolnosť sa nepodarilo celkom jednoznačne objasniť. Ide však o okolnosť, ktorá pri komplexnom zohľadnení celého priebehu skutku nemá zásadný dopad na právne posúdenie konania obžalovaného.

Podľa obžalovaného peniaze, ktoré mu poslal B. V. na úhradu a to sumu 37.253,-€ a sumu 10.799,-€, tieto mu kázal vybrať z banky a dať mu ich, pretože ich potrebuje, aby preukázal solventnosť kvôli nejakej pôžičke. Sľúbil, že peniaze vráti späť do firmy, aby mohol uhradiť faktúru spoločnosti F. for interior s.r.o. Svoj sľub však nedodrжал.

Svedok B. V. naopak poprel, že by od obžalovaného prevzal sumu 37.253,-€. Potvrdil, že zákazku pre M. platila firma K. original foods s.r.o. K sumám 37.253,-€ a 10.799,-€ uviedol, že to pravdepodobne

boli platby za stavebné práce. Ak v prípravnom konaní uviedol, že to bol vklad spoločníka, tak to potom bolo tak.

Z výpisu z účtu spoločnosti J&B M. s.r.o. (neskôr označená E5 s.r.o.) je možné zistiť, že bol dňa 12.02.2010 uskutočnený prevod sumy 37.253,-€ z účtu č. XXXXXXXXXX a v ten istý deň bol zrealizovaný výber čiastky 37.240,-€. Takisto je možné zo spomenutého výpisu z účtu spoločnosti J&B M. s.r.o. (neskôr označená E5 s.r.o.) zistiť, že dňom 15.02.2010 bola na tento účet prevedená z účtu č. XXXXXXXXXX čiastka 10.799,10€ a dňom 16.02.2010 zrealizovaný výber z účtu vo výške 10.800,-€. Účet s číslom XXXXXXXXXX vedený v G. banke a.s. patrí spoločnosti K. original food s.r.o. Táto spoločnosť bola prevádzkovateľom spoločnosti M. a jediným spoločníkom a konateľom bol svedok B. V..

Po ustálení skutkového stavu tak, ako je popísaný v prvostupňovom rozhodnutí a v podstatných bodoch aj v predchádzajúcej časti odôvodnenia tohto rozhodnutia, bolo potrebné pristúpiť k posúdeniu, či vykonané dôkazy umožňujú bez akýchkoľvek pochybností prijať záver, že sa obžalovaný R. Z. dopustil konania, ktorým uviedol niekoho do omylu a spôsobil takýmto svojím konaním škodu na majetku poškodenej spoločnosti. Na to, aby mohlo dôjsť k naplneniu skutkovej podstaty žalovaného trestného činu - trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona, musí byť spoľahlivo preukázané, že v čase podpisu zmluvy nemal obžalovaný v úmysle uhradiť faktúru, respektíve si bol vedomý neschopnosti zaplatiť za vykonané dielo. Takýto záver však nemožno na podklade vykonaných dôkazov prijať.

Obligatórna náležitosť skutkovej podstaty - uvedenie do omylu, je charakterizovaná ako aktívne konanie, ktorým páchatel predstiera existenciu určitých okolností, ktoré sú v rozpore so skutočným stavom veci. V posudzovanom prípade sa obžalovaný na základe predchádzajúcej dohody so svedkom V. skontakoval so štatutárnym zástupcom spoločnosti F. for interier s.r.o. a po rokovaní, na ktorých sa doladili podmienky, došlo následne k uzavretiu zmluvy o dielo. Vkladom na účet bola pri podpise zmluvy obžalovaným vyplatená dohodnutá záloha za stavebné práce. Výpis z účtu spoločnosti J&B M. s.r.o. preukazuje aj skutočnosť, že peňažné prostriedky, ktorých výška zodpovedá čiastke uvedenej na vyúčtovacej faktúre, boli v čase odovzdania stavby prevedené z účtu spoločnosti K. original food s.r.o. Táto spoločnosť práce financovala a v jej prospech boli vykonané. Obžalovaný vyúčtovaciu faktúru neuhradil a peniaze vo výške 37.240,-€ z účtu vybral. Z popisu konania obžalovaného je aj podľa názoru odvolacieho súdu nejasné, v čom by v tomto konkrétnom prípade malo spočívať predstieranie existencie nepravdivých skutočností, respektíve o aké nepravdivé skutočnosti by malo ísť. Z uzavretej zmluvy o dielo nepochybne vyplýva povinnosť objednávateľa zaplatiť za vykonané dielo. Rovnako je bez akýchkoľvek pochybností možné tvrdiť, že k splneniu tejto povinnosti objednávateľom nedošlo, pretože časť zmluvne dohodnutej ceny vyplatená nebola. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný R. Z. sumu 37.240,-€ z účtu spoločnosti vybral, mal v čase odovzdania diela k dispozícii peniaze na splnenie záväzku spoločnosti, v mene ktorej konal. Napriek tomu si svoju povinnosť nesplnil a peniaze použil spôsobom, ktorý nebol dokazovaním bez pochybností ustálený.

Je tiež zrejmé, že potom čo bolo dielo odovzdané a faktúru v stanovenej lehote nezaplatil, robil kroky, ktorými sa zbavoval zodpovednosti za nesplnený záväzok a v konečnom dôsledku znemožnil uspokojenie pohľadávky poškodeného. Obžalovaný takto konal s cieľom vyhnúť sa splneniu zmluvnej povinnosti, pričom poškodeného zavádzal poskytnutím nepravdivých informácií v súvislosti s platobnou schopnosťou spoločnosti J&B M. s.r.o. v období po zmene v osobe spoločníka. Takto popísané konanie obžalovaného ako štatutára obchodnej spoločnosti je v každom prípade nezodpovedné a je v zjavnom rozpore so základným princípom poctivého obchodného styku. Nemožno ho však stotožňovať s konaním, ktoré je charakterizované obligatónymi znakmi trestného činu podvodu. V konaní obžalovaného absentuje uvedenie nepravdivých skutočností, čím nie je naplnená objektívna stránka žalovaného trestného činu a zároveň sa nepodarilo preukázať úmysel spôsobiť škodu na cudzom majetku, ktorý musí byť dôkazmi preukázateľný už v čase uzavretia zmluvy.

Vo vzťahu k nároku na náhradu škody je na mieste zdieľať názor prokuratúry a konštatovať, že nárok na náhradu škody bol konateľom spoločnosti F. for interier s.r.o. Ing. L. om K. om v prípravnom konaní uplatnený a špecifikovaný čo do dôvodu a výšky. Na hlavnom pojednávaní bol tento nárok v súlade s § 256 ods. 2 Tr. poriadku prečítaný. Z uvedeného dôvodu sú splnené podmienky na rozhodovanie o tomto nároku, obligatórne vzhľadom na oslobodzujúci výrok, iba v rámci civilného procesu na podklade žaloby poškodeného.

Napriek zásadnej modifikácii dôvodov rozhodnutia o oslobodení obžalovaného v porovnaní s argumentáciou okresného súdu, odvolací súd dospel k záveru, že sú splnené podmienky pre postup podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku. Dôvody, ktoré viedli odvolací súd k záveru, že skutok, ktorého sa obžalovaný dopustil, nie je trestným činom, sú odlišné v porovnaní s dôvodmi, ktoré sú v náznakoch uvedené v prvostupňovom rozsudku. Nakoľko táto zmena nemala žiaden vplyv na konečnú podobu výroku rozsudku (nezmenený dôvod oslobodenia podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku), nebol daný dôvod ani na zrušenie napadnutého rozsudku.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 319 Tr. poriadku a odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.